

og alt Saadant blive at fastsætte ved Finantsloven; man vilde derved have undgaaet at give Lovforslaget en saadan bevilgende Egenskab; det vil jo ikke faae nogen Anvendelse med Hensyn til den nuværende Navigationsdirecteur, som er en Mand, hvis Humanitet og Nidkjærhed er almindelig anerkjendt; i hans Forhold og Lønning er der jo ikke Tale om at gjøre noget Indgreb. Jeg er ogsaa den høitærede Minister takkyldig, fordi han har viist den Smødekønnen mod de Elever, som nu allerede ere indtraadte i Navigations-skolen, ved at han, som jeg haaber, ad administrativt Veie vil træffe Foranstaltning til, at disse kunne blive examinerede efter de hidtil gjældende Regler, og derved vil ogsaa det Princip blive bevaret, at Loven ikke faaer tilbagevirkende Kraft; men jeg kunde ønske, at man gik noget yderligere, saa at ogsaa de Elever, som kunne have forberedt sig til anden Examinationsgrad, men som muligviis ikke for Diebliffet, fordi de ere paa Reiser, kunne indstille sig, fik en Frist f. Ex. til 1870, i hvilken de ogsaa i anden Examinationsgrad kunde blive examinerede efter de nuværende Regler. Hermed har jeg tilladt mig i det Væsentlige at udtale, hvad jeg kunde have ønsket at stille som Endringsforslag til Lovforslaget, og naar jeg desuagtet ikke har gjort det, har den vigtigste Bevæggrund for mig været den, at der, da jeg kunde betragte mig selv som et Mindretal i Udvalget, vilde være mindre god Udsigt for mig for at faae disse Forslag vedtagne, og ved den Afstemning, som mine Forslag her vilde fremkalde, kunde jeg risikere at sætte mange af Thingets ærede Medlemmer i en uheldig Situation i det Tilfælde, at nogle af disse Forslag, som jeg her har nævnt, skulde fremkomme fra det andet Thing og vende tilbage hertil. Jeg kunde derved muligviis have bragt enkelte og maaffee mange ærede Medlemmer i en uheldig Stilling ved Afstemningen, og af dette Hensyn har jeg som sagt ikke fremstillet dem, men foreløbig sluttet mig til det øvrige Udvalg. Jeg haaber ved disse Udtalelser at have forklaret min Stilling til den foreliggende Sag. Med Hensyn til den sidste Paasus i Betænkningen, som den ærede Ordfører kaldte et front Duffe, er det min Op-

fattelse, at man ved at gaae ind paa dette Duffe vilde tage det Hensyn til Søfarten, som man alt længe har taget til Landbruget, nemlig at lade unge Menneker, som have viist sig særdeles opvakte, og som have Tid dertil, drage Nytte af et yderligere Tilflugt til Søfartens Fremme, saaledes at disse unge Mænd ikke alene ved deres Sømandskundskab, men ogsaa i andre Forhold kunne gavne ikke alene dem selv, men ogsaa deres Fædreland og erhverve de Kundskaber; som ere nødvendige for dem, der agte at træde op i en høiere besættende Stilling. Det har været min Opsattelse, men der er jo ikke betegnet noget Bestemt om, hvorledes det skulde anvendes, men jeg tænker mig dette overladt til den høitærede Marineminister.

Somme: Det er en enkelt Udtalelse af den høitærede Marineminister, der bevæger mig til at tage Ordet, nemlig den Meddelelse, vi fik om, at Navigationsdirecteuren skal reise til de berettigede Navigations-skoler for at examinere, om der ogsaa kun er en eneste Styrmand, der har meldt sig til at tage Examen. Det forekommer mig virkelig, at det er temmelig Meget, at Navigationsdirecteuren skal reise for een Styrmands Skyld, og derfor har jeg tænkt paa, og ogsaa omtalt det i Udvalget, — og den Udtalelse, som kom fra den høitærede Marineminister, giver mig Anledning til at bringe det frem her — at spørge den høitærede Minister, om han havde Noget imod at optage et Forslag om, at Navigationsdirecteuren eller, som jeg haaber Thinget vil vedtage det, Examinationskommissionen kun skal reise til den Skole, som mindst har 3 Examinander; thi naar en Skole ikke har 3 Examinander, saa forekommer det mig virkelig ikke, at der er Anledning for Staten til at sende Examinationskommissionen derhen, saa maa Skolen sende sin Examinand hen til en Skole, hvor der holdes Examen. — Den høitærede Minister var bange for, at Udgifterne skulde blive for store, dersom man nu udtog Bestemmelsen om de berettigede Skoler, og jeg priser den høitærede Minister, forsaavidt han i den Henseende er villig til at spare Staten Penge; men jeg troer dog, at, naar Ministeriet beholder Be-